

Radovan Svoboda, Vizigótské království v moderní odborné literatuře. Bakalářská práce FF UK Praha 2012, 83 stran. Posudek vedoucího práce

Radovan Svoboda si jako téma své bakalářské práce zvolil relativně obtížnější téma vzhledem k jeho pozici v české historiografii, na druhé straně ale velmi jasně vymežitelné jak v čase tak co do obsahových souvislostí. Úkolem bylo analyzovat způsob traktování fenoménu vizigótského království v španělském a evropském dějepisectví, jeho proměny a změny v kladených akcentech. Mělo se tedy jednat o práci na pomezí metodologického a historiografického přístupu.

Vzhledem k tomu, že se předkladateli nepovedlo práci v červnu 2011 obhájit, jedná se v tuto chvíli a její druhou, přepracovanou verzi. Výsledný text je tak vyústěním poměrně komplikovaného procesu, ale rád konstatuji již v tuto chvíli, že nakonec vyústěním poměrně zdařilým. Bakalářská práce vznikla na základě analýzy úsporného množství odborné literatury; nicméně nechybí žádná relevantní španělská syntéza, takže odhlédnuto od nehispanšského historického prostředí mohu, vzhledem k tomu, že se jedná o práci bakalářskou, takový výběr akceptovat.

Vlastní dílo kolega Svoboda rozdělil, mimo Úvodu a Závěru, do pěti věcných kapitol, v nichž v zásadě chronologicky postupující analýzou zkoumá vývoj vizigótského práva, povahu královské moci, postavení církve vůči státu, stav židovské komunity a nakonec se věnuje příčinám zániku království. Soudy, které formuluje, opírá především a výsledky vlastní komparace jednotlivých odborných příspěvků ke zvoleným tématům, méně již o vlastní sondu do pramenné základny, ale to je ve vztahu k zadání práce zcela legitimní postup. Závěr práce je pak věnován hodnocení nejdůležitějších syntéz, s nimiž kolega Svoboda pracoval, zatímco úvodní partii své studie pojal především (i když ne výlučně) jako uvedení do vlastní problematiky dějin vizigótského království. Měřítkem ortodoxního pojetí výuky historického prosemináře jde sice o postup netradiční, možná sporný, na druhé straně odůvodnitelný relativně malou znalostí vizigótské problematiky v českém prostředí: autorovi se totiž podařilo lépe zpřístupnit matérii i nepoučenému čtenáři, a dílo přitom nakonec obsahuje všechny náležitosti odborného textu (byť na místech, kde je každý nečeká).

Kolega Svoboda tak předkládá ve výsledném celku text, který ztratil původní odbornou nejednoznačnost a představuje v současném kontextu solidní bakalářskou práci. Jediným výrazněji přetrvávajícím problémem je mírný posun od zadání, které předpokládalo analytičtější hodnocení vlastní historiografické základny; Radovan Svoboda upřednostnil

spíše zkoumání jím vymezených témat vizigótských dějin, k nimž mu byly odborné příspěvky pouhou oporou. Uvedené výhrady však nejsou zásadní povahy, a práci proto doporučuji k úspěšné obhajobě a navrhuji ji klasifikovat známkou:

velmi dobře

V Kolíně/Praze 30. ledna 2012

PhDr. Václav Drška, Ph.D.